

GÜNEY KORE’NİN EKONOMİK BAŞARISININ ALTINDA YATAN EĞİTİM POLİTİKALARI

Faruk LEVENT¹

Zeynep GÖKKAYA²

Atf için: Levent, F. & Gökkaya, Z. (2014). “Education Policies Underlying South Korea's Economic Success”, *Journal Plus Education*, 10(1), 275-291.

Özet

Bir ülkenin ekonomik açıdan kalkınmasında en önemli itici gücü, o ülkenin sahip olduğu eğitim düzeyidir. Bilimsel araştırmalar, eğitim düzeyi ile kalkınmanın unsurları olan ekonomik büyüme, siyasal ve toplumsal gelişme arasında anlamlı ilişkiler bulunduğunu göstermektedir. Güney Kore, ikinci dünya savaşı sonrasında açlık sınırında olan bir ülke durumunda iken, bugün dünyanın en gelişmiş ekonomileri arasında yer almaktadır. Güney Kore’nin kalkınma anlamında gerçekleştirdiği olağanüstü başarısında, köklü eğitim reformları ve bu alanda yürütülen istikrarlı politikaların önemli rolü olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, Güney Kore’nin ekonomik başarısının altında yatan eğitim politikalarını incelemektir. Bu doğrultuda yapılan literatür taramasından elde edilen veriler değerlendirilmiş ve eğitim alanında öne çıkan faktörler sekiz farklı başlık altında açıklanmıştır. Bu sekiz temel faktör şu şekildedir: (1) Genel bütçeden eğitime ayrılan payın yüksek olması, (2) Öğretmen eğitimine verilen önem, (3) Yükseköğretimde kalite yaklaşımı, (4) Bilim ve teknoloji alanında büyük hedefler, (5) İngilizce eğitime verilen önem, (6) Bilişim teknolojilerinin eğitimde etkili kullanımı, (7) Üstün yeteneklilerin eğitimi, (8) Öğretmen maaşlarının yüksek olması.

Anahtar kelimeler: Güney Kore, eğitim sistemi, eğitim politikası, eğitim planlaması.

¹ Yrd. Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, faruk.levent@marmara.edu.tr

² Öğr. Gör., Marmara Üniversitesi, Uzaktan Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi, zeynep.gokkaya@marmara.edu.tr

1. Giriş

Eğitimin; iş gücü, araştırma ve yenilik yoluyla, ekonomik gelişme için motor görevi gördüğü bilinen bir gerçektir (Green ve Ferguson, 2011). Eğitimde başarılı olan ülkeler, ekonomik açıdan kalkınmış ve çağın ihtiyaçlarına uyum sağlama özelliğine sahiptir. Yapılan araştırmalar, ekonomik göstergeler ile PISA sınavının sonuçları arasında anlamlı bir ilişkinin bulunduğunu göstermektedir. PISA sınavında en başarılı beş ülkede (Finlandiya, Kore, Hollanda, Japonya ve Kanada) kişi başına düşen milli gelirin çok yüksek olması bu görüşü desteklemektedir (Aydın, Sarier ve Uysal, 2012).

PISA sınavlarında üstün başarısı ile dikkat çeken Güney Kore, bir insan ömrüne sığdırılacak kadar kısa sürede zirai üretime endeksli bir ülke konumundan, dünyanın en büyük 15 büyük ekonomisi arasına girmiştir. Oysa Güney Kore, ikinci dünya savaşı sonrasında ekonomik açıdan büyük bir dar boğaz yaşamış ve dışardan gıda yardımı talep edecek duruma gelmiştir. 1965 yılında 88 dolar olan kişi başına milli gelirini, Uluslararası Para Fonu (The International Monetary Fund)'nun verilerine göre 2012 yılında 31.949 dolara yükseltmiştir (IMF, 2013).

Güney Kore, 1997'deki Büyük Asya krizini yaşamış olmasına rağmen 1999'da %10'luk bir büyüme hızını yakalamayı başarmıştır. Güney Koreli şirketler, 1960'lı yılların ortalarında tekstil, hazır giyim, oyuncak gibi iş gücüne dayalı basit üretim standartları gerektiren ürünlerden, 70'li yıllarda gemi, çelik, elektronik ev aletleri ihraç etmeye ve uluslararası büyük projelerin inşası için ihalelere girmeye başlamışlardır. 1980'lerde başlayıp 1990'lara kadar devam eden zaman diliminde ise yarı iletken hafıza kartları, bilgisayar, otomobil, cep telefonları, LCD ve plazma televizyonları gibi ileri teknoloji gerektiren ürünler belli başlı ihracat kalemleri olmuştur (Yoo ve Winsor, 2009).

Bilgi ve İletişim Teknolojileri (BİT) alanında dünyada öncü ülkelerden biri olan Güney Kore bu öncülüğünü eğitime de uyarlamayı başarmıştır. Uzaktan eğitimde elde ettiği gelişmelerle diğer ülkelere danışmanlık hizmeti sunar hale gelmiştir. Yaklaşık elli yıl önce lise mezunlarının sadece %5'inin yükseköğrenim görebildiği Güney Kore'de günümüzde bu oran %90'ın üzerindedir. Ülkedeki hızlı gelişimde devletin yanında özel sektörlerin de eğitim alanında önemli destekleri bulunmaktadır (Kutunis ve Tunç, 2010). Özellikle özel sektörün bu denli eğitimin içinde olması, Ar-Ge çalışmalarını desteklemiş ve ülkenin teknolojik altyapısı ile birlikte kalkınmasına katkı sağlamıştır.

Kore'nin ekonomik açıdan başarısı incelendiğinde, eğitim ile doğru orantılı olduğu görülmektedir. Bu ülkede, piyasanın ihtiyacına göre şekillenmekte olan bir eğitim sistemi söz konusudur. Başka bir ifadeyle Güney Kore, eğitim planlamasında sanayinin ihtiyaç ve beklentilerini esas alması ile arz-talep dengesini sağlamış ve bu doğrultuda hızlı bir gelişim göstermiştir (Peuch, 2011). Tüm bu ilerlemenin altında yatan temel faktörlerin başında; eğitim alanında isabetli eğitim politikalarının ve stratejilerinin belirlenmesi, bunların doğru bir şekilde planlanarak uygulanması ve değerlendirilmesi bulunmaktadır.

Bu çalışmanın amacı bundan 30 yıl öncesinde gelişmekte olan ülkeler kategorisinde olmasına karşın günümüzde ekonomik açıdan gelişmiş ülkeler arasına giren Güney Kore'nin bu başarısının altında yatan eğitim politikalarını incelemektir.

2. Güney Kore'de Geçmişten Günümüze Eğitim Sistemi

1948 yılından bu yana Güney Kore'de eğitimin her türlü sorumluluğu Milli Eğitim Bakanlığındadır. Bakanlığın tarihsel geçmişi incelendiğinde adının birçok kez değiştiği görülmektedir. 2001 yılında adı "Eğitim ve İnsan Kaynakları Geliştirme Bakanlığı (MOEHRD)"na dönüşmüştür. 29 Şubat 2008 yılında, Eğitim ve İnsan Kaynakları Geliştirme Bakanlığı ile Bilim ve Teknoloji Bakanlığının birleşmesiyle "Eğitim, Bilim ve Teknoloji Bakanlığı (MEST)" adını almıştır (NUFFIC, 2013). 23 Mart 2013 tarihinden beri ise bu bakanlık, "Bilim ve Teknoloji Bakanlığı"ndan ayrılarak "Eğitim Bakanlığı (MOE)" adıyla faaliyet göstermektedir.

Milli Eğitim Bakanlığı, akademik faaliyetler ile bilim ve eğitim alanında politikaların oluşturulması ve uygulanmasından sorumlu devlet organıdır. Yeni bakanlık; "Hongik Ingan" ideolojisi altında her Kore vatandaşının, ülkenin ve insanlığın demokratik gelişimine ve toplumun refahına katkıda bulunabilen özgüven sahibi bireyler olarak yetişmelerini sağlamayı amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda; ilk, orta ve yükseköğretim kurumlarının ders kitapları ile müfredatının oluşturulması ve yayınlanmasından, tüm okul sistemine idari ve mali destek sağlanmasından, öğretmen yetiştirme sisteminin ve insan kaynakları politikalarının yaşam boyu eğitim anlayışı çerçevesinde geliştirilmesinden ve denetiminden Milli Eğitim Bakanlığı sorumludur (MOE, 2014a).

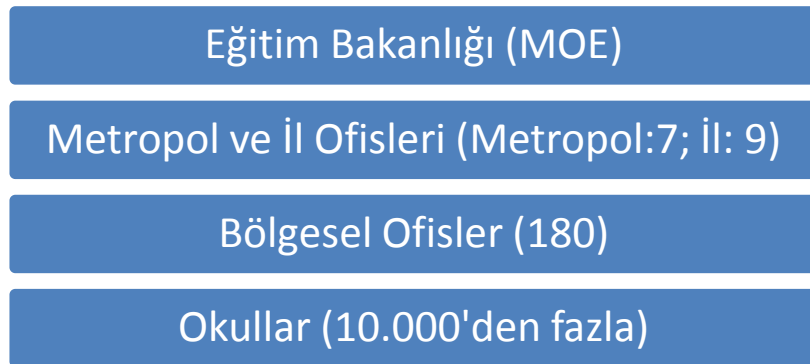
Güney Kore eğitim sistemi, ilk iki aşaması zorunlu olan 6+3+3+4 yıl şeklinde düzenlenmiştir. Okul öncesi eğitim ve lise zorunlu değildir. İlköğretime başlangıç yaşı yedi olup, bazı özel okullar dışında, ilköğretim herkese ücretsizdir. Liseler; genel, mesleki ve diğer (yabancı dil, güzel sanatlar vb.) olmak üzere üç türde eğitim vermektedir. Yükseköğretim

kurumları ise öğrencilerini kendileri seçerek yedi farklı türde hizmet sağlamaktadır (Bakioğlu ve Baltacı, 2013).

UNESCO'ya göre, Kore'de eğitim sistemi dört kelime ile açıklanabilir: Demokratikleşme, özerklik, yerelleştirme ve küreselleşme (Peuch, 2011). Güney Kore eğitim sisteminin öne çıkan diğer özellikleri aşağıda maddeler halinde belirtilmiştir (Lee, 2008):

- Tüm kademelerde okullaşmanın hızla yaygınlaşması
- Verimlilik politikasının uygulanması
- Eğitime yüksek kaynak ayrılması
- Eğitimde isteklilik
- Özel ders harcamalarının yüksekliği
- Aşırı merkezi eğitim yönetimi
- Çeşitlilik eksikliği
- Mükemmellik ve özkaynak arasında yaşanan ikilem
- Okul eğitiminde düşük güven
- Kolejlere giriş için maksimum rekabet

Kore eğitim sistemi, sürekli olarak çağımızın şartlarına uygun olarak yenilenmektedir. Bu doğrultuda yapılan güncellemeler sadece eğitim model ve standartları üzerinde değil, aynı zamanda eğitimden elde edilmesi hedeflenen kazanımlar doğrultusunda da dinamikleşmektedir.

Şekil 1: Eğitim Yönetim Sisteminin Yapısı, developed by Lee (2008)

Şekil 1'de Güney Kore'deki eğitim yönetimi sisteminin yapısı görülmektedir. Eğitim Bakanlığı zaman içerisinde çağa uyum sağlayarak bilim ve teknolojiyi de kapsar nitelikte bir

isim almıştır. Her ne kadar dikey hiyerarşiye sahip yapı var gibi görülse de Güney Kore eğitim sisteminde yerel yönetimler önemli bir role sahiptir.

1980'lerde hayat boyu öğrenme anlayışının benimsenmesi ve buna göre eğitim sisteminin yenilenmesi gibi niteliksel değişimlerle informal eğitim şekil almaya başlamıştır. 1990'larda, yerel özerklik eğitim politika gündeminde önemli bir madde haline gelmiştir. Temel hedef ise yine hayat boyu öğrenme kapsamında mesleki eğitime destek vermektir. Böylece ülke genelinde nitelikli insan ve eğitilmiş yeni nesil sayısında artış sağlanmaktadır (NUFFIC, 2011).

Güney Kore'de ulusal müfredat, her öğretim yılı için öğretilecek olan konuları ve her konu için ayrılacak zamanı belirlemektedir. Bu müfredat, ders kitapları ve eğitim-öğretim faaliyetlerini değerlendirme yöntemleri için genel kuralları sağlamak için kriterler geliştirmektedir. Ancak yerel eğitim yetkilileri ve okullar tarafından değişiklik yapan bazı birimler de vardır (Lee, 2008).

Güney Kore'de ulusal müfredat, yeni eğitim taleplerini ve değişen toplumun zamanla ortaya çıkan ihtiyaçlarını karşılamak, yeni akademik disiplinleri programa dahil etmek için periyodik olarak güncellenmektedir (MOE, 2014b). Bu kapsamda, 1954 yılından günümüze kadar yedi müfredat değişikliği yapılmıştır. En son yapılan müfredat değişikliği, 2000 yılında ilköğretimden başlayarak uygulamaya geçmiş ve 2004'te tüm okul sistemine yayılmıştır. Yeni müfredat; derslerin çalışma yükünü azaltarak öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarını karşılamak için daha fazla esneklik sağlamış ve bağımsız öğrenme aktivitelerini arttırarak geleneksel ezberci eğitimden uzaklaşma imkânı vermiştir. Böylece öğrencilerin küreselleşme ve bilgi çağı olan 21. yüzyıla daha iyi hazırlamaları amaçlanmaktadır (Bakioğlu ve Baltacı, 2013).

7. Ulusal Müfredat olarak adlandırılan yeni ulusal müfredatı uygulamaya koymadan önce, hükümet özellikle ilköğretim okullarını "açık öğretim"e yönlendirmiş ve değişen müfredata uygun öğretim yöntemlerini devlet okullarında uygulama kararı almıştır. 7. Ulusal Müfredatın önemli özelliklerinden biri, seçmeli müfredat programı olmasıdır. Ayrıca bu müfredatın temel hedeflerinden biri, mevcut ulusal müfredat üzerinde %30 oranında öğretmenlere özerklik vererek, öğretmen merkezli olabilmektir (Kim, 2004).

Yedinci Müfredat, geçmişteki müfredatların aksine, öğrenci odaklı, bireysel yetenek, yetkinlik ve yaratıcılığı vurgulayan öğrenci odaklı bir müfredattır. Bu müfredat eğitilmiş bir kişinin sahip olması gereken özellikleri şu şekilde tanımlamaktadır (MOE, 2014b):

- Bütün kişilik gelişiminin temelini bireysellikte arayan bir kişi

- Temel yaratıcılık becerileri için belli bir kapasite gösteren bir kişi
- Geniş kültür yelpazesi içinde öncü bir kariyere öncülük eden bir kişi
- Milli kültürü anlamının yanında bu kültüre yeni değer katan bir kişi
- Demokratik sivil bilinç temelinde toplumun gelişimine katkıda bulunan bir kişi

2000 yılında okullarda uygulanmaya başlayan ve başarı gelişimini merkez alan 7. Ulusal Müfredat ile birlikte “açık öğretim” ve “performans değerlendirme” öğrenme süreçlerine odaklanmıştır. “Açık öğretim” politikası yerel eğitim değerlendirme ofislerinde 1996 yılında performans değerlendirme ile başlamış ve tüm okullarda uygulanması istenerek “açık öğretim”in tüm öğrenme sürecindeki yeri vurgulanmıştır. Bu politikanın uygulanmasındaki temel düşünce, okul toplumunun kurulması, öğrenci merkezli müfredat ve çeşitli öğrenci yeteneklerinin değerlendirilmesi işlemlerinin; okulda ve okul dışında sürdürülebilmesidir. Ayrıca açık öğretim ile maksimum düzeyde öğrenciye ulaşmak hedeflenmiştir. Üniversitelerde performans değerlendirme için giriş sınavı sisteminin iyileştirilmesi gerekmiş ve not yerine karşılaştırmalı sistemin daha iyi olacağı vurgulanmıştır. Bu gelişmeleri ilköğretim ve ortaöğretim eğitiminde öğrenci başarısı değerlendirme ve bu reformun ikinci yarısında okul denetim sisteminin geliştirilmesi gibi politika planları takip etmiştir (Kim, 2004).

3. Uluslararası Öğrenci Değerlendirme Sınavlarında Güney Kore'nin Durumu

Dünya genelinde ülkelerin başarısı ve eğitimdeki yeterlilikleri çeşitli sınavlarla ölçülmektedir. Bu sınavlar arasında en kapsamlı ve geçerli sınav olan PISA (Program for International Student Assessment - Uluslararası Öğrenci Başarısını Belirleme Programı), OECD ülkelerindeki 15 yaş grubu öğrencilerin zorunlu eğitim sonunda, günümüz bilgi toplumunda karşılaşılabilecekleri durumlar karşısında ne ölçüde hazırlıklı yetiştirildiklerini belirlemek amacıyla geliştirilmiş bir programdır. PISA; öğrencilerin matematik, fen ve okuma alanlarındaki başarısını çok boyutlu olarak değerlendiren bir yapıya sahiptir. 2003 yılında problem çözme alanı için de değerlendirme yapılmış olup daha sonraki yıllarda bu uygulamadan vazgeçilmiştir.

PISA; OECD'nin Eğitim Bölümü, ülke eğitim bakanlıkları ile ortaklaşa yürütülmektedir. Her ülkenin kendi sınav komitesi bulunmakla birlikte sınava katılacak öğrenciler KeyQuest isimli bir yazılım sayesinde seçkisiz yöntemle belirlenmektedir. 2012 yılında bu sınava; 34'ü OECD üyesi, 31'i üye olmayan ülke olmak üzere toplam 65 ülke katılmış olup, 28 milyon öğrenciyi temsilen 510 bin öğrenci dahil edilmiştir. Ülkeler üzer

yıllık periyodlarla yapılan bu sınavdaki başarılarına göre eğitim planlaması yaparak, ilerleme kaydetmek adına yeni politika ve stratejiler belirlemektedir.

Tablo 1

PISA'da Güney Kore'nin Elde Ettiği Başarı

	2000 Yılı		2003 Yılı		2006 Yılı		2009 Yılı		2012 Yılı	
	Puan	Sıra	Puan	Sıra	Puan	Sıra	Puan	Sıra	Puan	Sıra
Okuma	525	7	534	4	556	1	539	2	536	5
Matematik	547	3	542	3	547	3	546	4	554	5
Fen	552	1	538	2	522	11	538	6	538	7
Prob. Çözme	-	-	550	1	-	-	-	-	-	-

Kaynak: "PISA 2012 Results in Focus", adapted from OECD (2014)

Tablo 1'de Güney Kore'nin PISA'da elde ettiği sonuçların yıllara göre değişimi verilmiştir. Bu tabloya göre, 2000 yılında fen alanında, 2003 yılında problem çözme alanında ve 2006 yılında okuma alanında Güney Kore'nin birinci sıraya yerleştiğini görmek mümkündür. Bunun yanında Güney Kore, 2000 ile 2012 yılları arasında dört farklı alanda yapılan tüm değerlendirmelerde OECD ortalamalarının bir hayli üzerinde puanlar alarak birçok gelişmiş ülkeyi geride bırakmıştır. Güney Kore'nin PISA sınavlarında elde ettiği puanları değerlendirdiğimizde çok başarılı bir grafik çizdiği söylenebilir.

Güney Kore'nin PISA'daki başarısı ile eğitim politikaları ve sınav sistemi arasında kuvvetli bir ilişki bulunmaktadır. Örneğin son yıllarda Güney Kore'de uygulanan sınav sisteminde okumaya verilen önemin fen bilimlerine nazaran artması, öğrencilerin okuma alanında kazanımlarının artmasına sebep olmuştur. Ayrıca Lee (2008)'e göre Güney Kore'nin PISA'da okuma alanındaki başarısında aşağıdaki faktörler etkili olmuştur:

- Yeni Ulusal Müfredat okuma ve yazma yoluyla eleştirel ve yaratıcı düşünme becerilerini daha fazla öne çıkarmaktadır.
- Okuduğunu anlamada daha çok düşünme üzerine durulmuştur.
- Üniversiteye giriş sınav sistemi değiştirilmiştir. Yeni sınav sisteminde bulunan kompozisyon bölümü ile hem yazma hem de mantıksal düşünme becerileri değerlendirilmektedir.

Çocuklarını Seul'daki en elit üniversitelerde eğitmenin bir aile prestiji olduğu Güney Kore'de üniversite giriş sınavı çocukları yıllarca bir "sınav cehennemi" içinde kıvrandırıyor ve bazı aileler bir sektör haline gelen özel dersler ve kurslar için ayda 2000 dolara varan ücretler ödemekteydi. Ezberciliği ve test çözme mekanik becerisini ön plana çıkaran ve

defalarca değiştirilen bu eski sistem 1995’de başlayan bir eğitim reformunun parçası olarak temelden değiştirilmiştir. Yeni sistem, genel bilgi ve yetenek sınavı ile birlikte öğrencilerin kişisel okul dosya kayıtlarını, makale yazmayı ve mülakatı ön plana çıkarmaktadır. Bu yolla lise eğitiminin öğrencinin çok yönlü gelişimine anlamlı bir katkı yapması, yani esas görevine dönmesi amaçlanmıştır (Lee, 2000).

TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study - Uluslararası Matematik ve Fen Eğilimleri Araştırması), merkezi Hollanda’da bulunan Uluslararası Eğitim Başarılarını Değerlendirme Kuruluşu (International Association for the Evaluation of Educational Achievement-IEA)’nın düzenlediği kapsamlı bir matematik ve fen eğilimleri tarama araştırmasıdır. Eğitim politikalarına yön veren yöneticilerin, öğretim programlarını geliştiren uzman ve araştırmacıların kendi eğitim sistemlerinin işleyişini daha iyi anlayabilmeleri açısından bir temel oluşturmak amacıyla düzenlenmiş olan TIMSS, öğrencilerin bilgi ve becerilerini çok yönlü olarak değerlendirmektedir. Dört yılda bir yapılan TIMSS, öğrencilerin matematik ve fen başarılarının belirlenmiş bir ölçekte değerlendirmekle birlikte matematik ve fen alanlarındaki öğrenim ve öğretimin okullarda nasıl gerçekleştiğini saptamak, ulusal eğitim sistemleri arasındaki farklılıkları dünya çapında ölçmek ve değerlendirmek için tasarlanmıştır (Yücel, Karadağ ve Turan, 2013).

Tablo 2

TIMSS’de 8. Sınıflarda Güney Kore’nin Elde Ettiği Başarı

	1995 Yılı		1999 Yılı		2003 Yılı		2007 Yılı		2011 Yılı	
	Puan	Sıra	Puan	Sıra	Puan	Sıra	Puan	Sıra	Puan	Sıra
Matematik	607	2	587	2	589	2	597	2	613	1
Fen	565	4	549	5	558	3	553	4	560	3

Kaynak: "International Database", adapted from TIMSS (2013)

Tablo 2’de Güney Kore’nin TIMSS’de 8. Sınıflarda elde ettiği sonuçların yıllara göre değişimi verilmiştir. Bu tabloya göre Güney Kore, 1995 ile 2011 yılları arasında yapılan tüm değerlendirmelerde ilk beşte yer alarak birçok OECD ülkesini geride bırakmıştır. Bunun yanında 2011 yılında yapılan ve toplam 42 ülkenin katıldığı TIMSS’de 8.sınıflarda matematik alanında birinci sıraya, fen alanında ise üçüncü sıraya yerleşmiştir.

Güney Kore’nin TIMSS’de elde ettiği başarıların altında eğitim alanında yapılan reform hareketlerinin önemli bir etkisi bulunmaktadır. Örneğin öğretim programı bağlamında, ulusal çapta zorunlu ders sayıları azaltılmış, seçmeli dersler arttırılmıştır. Ek olarak

öğrencilerin, sınav odaklı ezberci eğitiminden sunum, tartışma, deney ve alan ziyareti içeren deneysel aktivitelerden oluşan yaratıcı eğitime yönelmeleri sağlanmıştır. Başka bir ifadeyle yeni müfredatlar yoluyla bilgi ağırlıklı bir öğretim programından yaratıcılık ve problem çözme becerilerinin teşvik edildiği ve yerel yetkililer ile okullara daha fazla yetki ve inisiyatif kullanma imkanı verilmiştir (Bakioğlu ve Baltacı, 2013).

4. Güney Kore'ye Eğitimde Başarıyı Getiren Faktörler

a) Genel bütçeden eğitime ayrılan payın yüksek olması

Güney Kore hükümeti eğitime büyük yatırımlar yapmaktadır. Eğitim harcamaları, 1951 yılında toplam bütçenin sadece %2,5'i oluştururken, 1966 yılında %17'nin üzerine çıkmıştır (Porter, 1998). Bu sürekli artış, 1980'lerin ortalarından bu yana devam etmiş olup 2000-2008 yılları arasında yaklaşık %15 civarında toplam kamu harcamalarında eğitime pay ayrılmıştır.

Tablo 3

Bazı Ülkelerde Eğitim Harcamalarının Toplam Kamu Harcamalarına Oranı

Ülke	2000	2005	2006	2007	2008
Norveç	14	16,7	16,2	16,5	16,1
İsviçre	15,6	16,2	16,3	16,1	16,7
Güney Kore	-	15,3	15,2	14,8	15,8
Danimarka	15,4	15,7	15,4	15,4	15
A.B.D.	14,4	13,7	14,7	14,1	13,8
İsrail	13,8	-	13,3	13	13,7
Avustralya	13,8	14,1	13,8	13,7	12,9
Belçika	12	11,4	12,3	12,4	12,9
Finlandiya	12,2	12,6	12,6	12,5	12,4
Rusya	-	-	-	-	11,9
Hollanda	11,2	12,2	12	11,7	11,9
İspanya	10,9	11	11,1	11,1	11,2
Avusturya	11	10,9	11	11,1	11,2
İngiltere	11	11,8	11,9	11,7	11,1
Fransa	11	10,6	10,6	10,7	10,6
Almanya	10,1	-	9,7	10,3	10,4
Türkiye	10,4	9,5	9,4	10,4	10,3

Kaynak: "Public Spending on Education", adapted from Worldbank (2012)

Tablo 3'te bazı ülkelerde 2000-2008 yıllarında eğitim bütçesinin toplam kamu harcamalarının oranlarına yer verilmektedir. Bu tabloda görüldüğü üzere Güney Kore, 2008 yılı verilerine göre kamu bütçesi içinde eğitime en fazla pay ayıran, Norveç ve İsviçre'den sonra üçüncü ülke konumundadır. Bunun yanında Güney Kore'nin eğitime ayırdığı bütçe oranının birçok OECD ülkesinin üstünde olduğu söylenebilir.

Eğitime yapılan yatırımlara paralel olarak Güney Kore, dünyada okuryazarlık oranı en yüksek olan ülkeler arasında yer almaktadır. Ayrıca ülke genelinde lise ve üniversite mezunlarının çoğunlukta olduğu görülmektedir. Tablo 4’te Güney Kore İstatistik Kurumu (KOSIS)’nun resmi verilerine göre istihdam-işgücü oranları verilmektedir. Bu tabloya göre 2010 yılı itibariyle ekonomik olarak aktif nüfus sayısının 24.748 milyon kişi olduğu görülmektedir.

Table 4

İstihdam-İşgücü Oranları (2013)

Eğitim Düzeyi	15 yaş ve üstü kişi sayısı (1000 kişi)	Ekonomik açıdan aktif kişi sayısı (1000 kişi)	Ekonomik açıdan aktif olmayan kişi sayısı (1000 kişi)	Katılım Oranı (Yüzde %)
İlkokul mezunu ve altı	6.227	2.444	3.783	39,2
Ortaokul mezunu	5.790	2.333	3.457	40,3
Lise mezunu	16.087	10.183	5.904	63,3
Üniversite ve üstü mezunu	13.992	10.914	3.078	78
Toplam	42.096	25.873	16.223	61,5

Kaynak: “Economically Active Population Survey”, adapted from KOSIS (2014)

b) Öğretmen eğitime verilen önem

Eğitim Bakanlığı, eğitimin kalitesinin öğretmenlerin kalitesinin önüne geçemeyeceği anlayışını benimsemektedir. Bu nedenle Güney Kore’de, öğretmenlerin profesyonel gelişimine katkı sağlamaya büyük önem verilmektedir (Kim, 2005). Bu niteliksel yükseliş öğretmenlerin teknolojiyi eğitimde etkili olarak kullanması için yapılan çalışmalarla ilişkilendirilmektedir. Buna paralel olarak Güney Kore’de öğretmenlerin büyük bir kısmının “flipped classroom³” uygulamasını benimsediği bilinmektedir.

Güney Kore’de öğretmen eğitimi alanında çok sayıda reform yapılmıştır. 1945-1961 yılları arasında öğretmenlik için normal okullardan mezun olmak yeterliydi. O dönemde öğrenci artışıyla ortaya çıkan öğretmen ihtiyacı, eğitim merkezlerindeki 18 haftalık eğitimi tamamlayan normal okul ve lise mezunlarına öğretmenlik sertifikası verilerek giderilmeye çalışılmıştır. 1961 yılında, tüm normal okullar iki yıllık öğretmen meslek yüksekokullarına dönüştürülmüştür (Bakioğlu ve Baltacı, 2013). 1984 yılından sonra ise öğretmen olabilmek için dört yıllık üniversite bitirme şartı getirilmiştir. Günümüzde ilkokul öğretmenlerinin çoğu, Kore Ulusal Üniversitesine bağlı İlköğretim Eğitim Bölümü (Department of Primary Education at the Korea National University of Education) ve Ewha Kadınlar Üniversitesi

³ Flipped classroom: Öğretmenin sınıf içinde konuyu video, tablet gibi teknolojik araçlarla zenginleştirerek işlemesidir.

(Ewha Womans University) olmak üzere 11 üniversite tarafından yetiştirilmektedir (MOE, 2014b).

Öğretmenlerin mezun olduktan sonra yüksek lisans veya doktora programlarını bitirme zorunlulukları bulunmamaktadır. Her ne kadar öğretmenlik sertifikası alabilmek için sınava tabi tutulmasalar da devlet kurumlarında öğretmenlik yapabilmek için öğretmen yerleştirme sınavına girmek durumundadırlar. Bu sınavın ilk aşamasında %30'u genel eğitim derslerini ölçmeye yönelik hazırlanmış test sunulurken, ikinci aşamasında alan ve meslek bilgisiyle ilgili açık uçlu sorular ve görüşme bulunmaktadır.

Güney Kore'de öğretmenlik mesleği; aileler tarafından saygı görmesi, öğretmenlik sertifikasının alındıktan sonra yaşam boyu geçerliliğinin olması, zorunlu askerlik hizmetinden muafiyet ve 65 yaşında emekli olma garantisi gibi nedenlerle öğrenciler tarafından tercih edilmektedir (Kwon, 2004; Kim, 2005; Kim, 2007).

c) Yükseköğretimde kalite yaklaşımı

1999 yılında Kore Eğitim Bakanlığı, yeni yüzyılın zorluklarını başarıyla aşabilecek dünya çapında bilim insanları yetiştirmek için yükseköğretimde “Brain Korea 21” adlı bir program başlatmıştır. Bu programın temel amacı, orijinal fikir ve yaratıcı teknolojilerin üretildiği bir platform görevini yerine getirecek dünya çapında araştırma üniversiteleri oluşturmaktır. Bu program sayesinde, üniversitelerin uluslararası yayın sayısında büyük artış ve öğretim üyesi değişim hareketliliği sağlanmıştır. Aynı programın devamında, 2005 yılında alınan bir kararla, iki yıl içinde ulusal üniversitelerin sayısının 50'den 35'e düşürülmesine ve bu üniversitelerin öğrenci kontenjanlarının azaltılması öngörülmüştür. Bu kapsamda özel üniversitelerin sayısının da %25 azaltılarak 358'den 271'e düşürülmesine karar verilmiştir. Bu azaltma işleminde; programa katılacak üniversitelerin yeniden yapılandırılması ya da birleştirilmesi planlanmıştır (International Qualifications Assessment Service, 2009; akt. Bakioğlu ve Baltacı, 2013). Yükseköğretimde niteliksel gelişimin sağlanmasına ilişkin yapılan bu köklü değişiklikler, kısa sürede olumlu sonuçlar vererek Kore'deki üniversitelerin uluslararası rekabet gücünü arttırmıştır.

İngiltere'de QS World University Rankings tarafından 29 farklı bilim alanında yapılan Dünya sıralaması geniş çaplı bir araştırmanın sonuçlarını yansıtmaktadır. Bu araştırma, 46.000 akademisyen ve 25.000 mezun çalışanla yapılan görüşmeler sonucunda oluşmuştur ve üniversitelerin performanslarının karşılaştırılmasında önemli bilgiler vermektedir. Bu rapora göre Güney Kore'nin ilk 100'de 3 üniversitesi bulunmaktadır. Bunun yanında Kore Yüksek

Fen ve Teknoloji Enstitüsü (Korea Advanced Institute of Science and Technology)'nün ilk 100'deki üniversiteler arasında en büyük sıçramayı yapan üniversite ünvanını almış olması öne çıkan bir gelişmedir (QS, 2013).

d) Bilim ve Teknoloji Alanında Büyük Hedefler

Güney Kore, ekonomik kalkınmadaki başarısının yanında inovasyon ve Ar-Ge alanlarındaki çarpıcı gelişimi ile dünyada ilgi çeken bir ülke olmayı başarmıştır. 1980'lere kadar kişi başına düşen GSYİH ve Ar-Ge faaliyetlerine yapılan harcamalar açısından OECD ortalamalarının altında yer almış olan Güney Kore, 1980'lere gelindiğinde bu gidişatı tamamen tersine çevirerek kayda değer bir büyümenin yanı sıra teknolojik açıdan da önemli bir atılım gerçekleştirmiştir (Arslanhan ve Kurtsal, 2010).

Güney Kore, 1985 yılından sonra otomotiv, elektronik ve telekomünikasyon sektörlerinde dünyanın bütün ülkelerinde satışları bulunan markalara sahip olmuştur. Özellikle de elektronik sektöründe yer alan markalar yaptıkları inovasyon çalışmalarlarıyla tüm dünyaya yapılan ihracatların tutarı ile büyük şirketlere rakip haline gelmiştir. Güney Kore, bu çıkışı gerçekleştirmek için bilim ve teknoloji alanına büyük yatırımlar yapmıştır. Örneğin Güney Kore, dünyadaki en geniş telekomünikasyon ağına sahip ilk beş ülke arasında yer alabilmek için 1994-2015 yılları için 50 milyar dolar ayırmıştır (Selwyn ve Brown, 2000).

2012 yılında Dünya Telif Hakları Örgütü (WIPO) tarafından yayınlanan bir listede dünyada en fazla patent başvurusu yapılan 10 ülke sıralanmıştır. Tablo 5'te görüldüğü üzere Güney Kore, 2010 yılı verilerine göre en çok patent başvurusu yapılan dördüncü ülke konumundadır (WIPO, 2012). Bu ülkede yaşayan bir milyon kişiye düşen patent sayısı ele alındığında ise Güney Kore'nin ABD, Çin ve Japonya'dan çok daha iyi durumda olduğu söylenebilir.

Tablo 5

Patent Başvuru Sayında İlk 10 Ülke (2010 yılı verileri)

S.No	Ülke	Patent Başvuru Sayısı
1	A.B.D.	490.226
2	Çin	391.177
3	Japonya	344.598
4	Güney Kore	170.101
5	Almanya	592.45
6	Rusya	42.500
7	Kanada	35.449
8	Hindistan	34.287
9	Avustralya	24.887
10	Brezilya	22.686

Kaynak: "IP Facts and Figures", adapted from WIPO (2012)

Tablo 5’te görüldüğü üzere Güney Kore’deki patent başvuru sayısının bu denli yüksek oluşunda iki hususun önemli rolü bulunmaktadır. Bunlardan biri Ar-Ge sisteminin geliştirilmesi diğeri ise buna en fazla etki eden faktörler olan eğitime yapılan yatırımlardır (Arslanhan ve Kurtsal, 2010).

e) İngilizce eğitime verilen önem

Güney Kore, İngilizce eğitime çok fazla önem veren bir ülkedir. Bu konuda okullarda İngilizce ders müfredatı ve uygulanması ile ilgili bazı çalışmalar yapmak üzere 2008 yılında ilk-orta-liselerde pilot uygulamalara başlanmıştır (Selwyn ve Brown, 2000). İngilizce eğitiminde, ana dili İngilizce olan öğretmenlerin yurt dışından getirilmesi etkili çözümlerden biridir. Güney Kore, Amerikan üniversiteleri ile koordinasyon sağlayarak ana dili İngilizce olan asistanların kendi ülkesine gelmesini sağlayarak bu asistanları ortaokullarda istihdam etmiştir. Örneğin ABD’deki Wisconsin Üniversitesi, Kore’nin nüfusu en yüksek ili olan Gyeonggi’nin eğitim müdürlüğü ile iletişim içerisinde. Wisconsin Üniversitesi’ndeki yüksek nitelikli öğrenciler bu yolla Gyeonggi ilinde öğretmen olmak için başvuru yapabilmektedir (Koru ve Åkesson, 2011).

2008 yılında, ekonomik kalkınma için İngilizce eğitiminin değerini kabul eden Kore Cumhurbaşkanı, 2010 yılına kadar okullardaki tüm derslerin İngilizce olarak öğretilmesini öngören radikal bir plan açıklamıştır. Ancak bu öneri, eğitimcilerin ve ailelerin yoğun tepkisi sonucu uygulanmamıştır. Bunun yerine Milli Eğitim Bakanlığı, İngilizce öğretmenlerinin yeni bir İngilizce Eğitim Programı (TEE) ile yetiştirilmesine ve sertifikalandırılmasına karar vermiştir. Bu kapsamda, binlerce öğretmen altı aylık yoğun bir programdan geçirilmiştir. TEE, katılımcı öğretmenler için sınıfta İngilizce’yi daha fazla kullanmaları ve daha çok öğrenci merkezli faaliyetleri planlamaları doğrultusunda teşvik edici bir etki oluşturmuştur (EF, 2013). Özellikle İngilizce öğrenmeye verilen önemle birlikte okuma alanında gelişmeler planlanmış ve bu durum PISA sonuçlarına olumlu olarak yansımıştır.

Kore’de öğrenciler, ilköğretim 3. sınıfta İngilizce dilini öğrenmeye başlamaktadır (Kim, 2005). İngilizce eğitiminin erken yaşlarda verilmesine paralel olarak, günümüzde üçüncü sınıfta başlayan İngilizce öğretiminin ilköğretim birinci sınıftan başlatılması planlanmaktadır. Bunun yanında her ortaokula bir “native speaker (konuştuğu dili ana dili olarak konuşan)” verilmesi hedeflenmektedir. Bu doğrultuda, öğretmen alırken İngilizce bilgisi olanlara öncelik verilmektedir (Choi, 2006).

f) Bilişim teknolojilerinin eğitimde etkili kullanımı

Güney Kore’de ilköğretim düzeyindeki her sınıfta 27,5 öğrenci bulunmaktadır. OECD ülkelerinde ilköğretim seviyesine göre sınıf mevcudu ortalaması ise 21,2’dir. OECD ülkelerinde alt orta eğitim düzeyinde sınıf mevcudu ortalaması 23,4 iken Güney Kore’de bu oran 34,7’dir (OECD, 2010). Kalabalık sınıflara rağmen uluslararası sınavlarda elde edilen başarılarıdaki bu artış eğitimde teknolojinin doğru ve verimli kullanılması ile açıklanmaktadır.

Güney Kore’nin ülke çapındaki internet olanakları ve bilişim teknolojileri alt yapısı dünya standartlarında tasarlanmıştır. Örneğin kişisel bilgisayar başına ortalama öğrenci sayısı 5,8 olup, okulların %70,7’si 2Mbps internet hatları ile donatılmıştır. Kore nüfusunun çoğunluğu her yerde ve her zaman internete erişebilmektedir. İnternet kullanım oranı %64,1 olup, nüfusun %89,9’u evde internet kullanmaktadır (UNESCO, 2010). Bu durum, kalabalık sınıf probleminin ortaya çıkardığı olumsuz sonuçların etkisini azaltmaktadır.

Kore’de eğitim sistemini değerlendirmek için özerk bir sınav sistemi söz konusudur. CBAS olarak bilinen bu sınav PISA’dan farklı olarak, simülasyonlar ve kavramsal çerçeve ile tutarlı öğelerin video ile gösterimini kullanarak gerçek yaşam bağlamında değerlendirme sağlamaktadır. Bu yolla öğrencilerin bilgi işlem teknolojilerini kullanma becerilerinin ölçümü yapılmaktadır (Lee, 2008).

Güney Kore, gelişmekte olan ülkelerin eğitimde bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımına ilişkin çeşitli projelerinin planlanması ve yürütülmesine ilişkin danışmanlık hizmeti vermektedir. Bu kapsamda, 2006-2009 yılları arasında toplamda 11 ülkeye danışmanlık hizmeti verilmiştir (UNESCO, 2010). Tüm bu bulgular Kore’de eğitim sistemindeki köklü değişimin bilgi ve iletişim teknolojileri ile entegre olarak gelişim gösterdiğini ve bu gelişimin ülkenin kalkınmasında olumlu sonuçlar doğurduğunu göstermektedir. Kore’nin PISA’da elde ettiği puanlardaki yükseliş ile uzaktan eğitimin yaygınlaşmasının yıllara göre artışı arasında bir paralel olduğu görülmektedir.

Kore Milli Eğitim Bakanlığı, 1972 yılında kurulan KNOU (Korea National Open University)’ya destek olarak 2001 yılında siber üniversitelerin oluşturulmasına yönelik Bilim ve Teknoloji (MEST) alanında yasal düzenlemeler getirmiştir. 2010 yılı itibariyle, 18 siber kolej ve üniversite çeşitli bilim alanlarında lisans ve lisansüstü eğitim sağlamaktadır. Bunun yanında KNOU, toplamda bulunan 170.000 öğrencisinin 30.000’ine siber üniversitelerde hizmet vermektedir (Jung ve diğerleri, 2011). Siber üniversite kavramının gelişmesi beraberinde yükseköğretimde uzaktan eğitime olan talebin artmasına yol açmıştır.

Güney Kore'nin e-öğrenme ve eğitimdeki izlediği bilgi işlem teknolojileri politikasının başarısı; sistemin tamamını kapsama mekanizması, güvence altına alınmış bütçe ve destek, kamu ve özel sektör arasında başarılı ortaklıklar, uygun yetenek geliştirme, etkili gözlemler ve sistemin değerlendirilmesi; hukuki çerçevede belirlenmiş olan kuralların bir sonucudur. Uygulamanın başarısında etkili olmuş faktörler aşağıdaki gibi özetlenebilir (UNESCO, 2010):

- Sistematik olarak politikanın uygulanması,
- Eğitim kurumlarının kapasitesi,
- Eğitim kurumları arasında işbirliği ve bağlantı kuran bir politikanın uygulanması,
- Eğitimde bilgi işlem teknolojileri kullanımına ilişkin sürdürülebilir finansman sağlama,
- Yapılandırılmış politikaya ilişkin izleme ve değerlendirme sistemleri,
- Öğrenci merkezli bir politika uygulanması,
- Teknolojik ve toplumsal değişimlere ayak uydurabilen değişken bir politikaya sahip olmak.

g) Üstün Yeteneklilerin Eğitimi

Ülkelerin kalkınmasında en önemli faktör, nitelikli insan gücüne sahip olunmasıdır. Nitelikli insan gücü ise ülkedeki üstün yeteneklilerin sayısının fazla olmasıyla yakından ilişkilidir. Başka bir ifadeyle üstün yeteneklilerin eğitime önem vermeyen bir ülkenin, gerçek anlamda kalkınması mümkün değildir. Bunun yanında her alandaki üstün beyin gücü eğitim yoluyla açığa çıkmaktadır. Bu nedenle kıt bir beşeri kaynak olarak görülen bu potansiyel, bir ülke açısından son derece önemli bir ekonomik unsurdur (Erkal, 1992; akt. Levent, 2011). Güney Kore, üstün yetenekliler eğitiminde önemli atılımlar yapmasıyla dikkat çeken bir ülke olmuştur. Üstün yeteneklilerin eğitiminde revizyona giden Güney Kore, bu alanda en büyük yatırımı öğretmenlerin eğitime yapmıştır. Bu kapsamda üstün yeteneklilerin eğitiminde görev alan öğretmenler, Kore Cumhuriyeti Eğitim Bakanlığı işbirliğiyle Kore Eğitsel Gelişim Enstitüsü (KEDI) ve Birleşmiş Milletler Gelişim Programı (UNAP) tarafından 1990-1994 yılları arasında hizmet-içi eğitim sürecinden geçirilmiştir.

1995 yılında, hükümet yeni düzenlenen eğitim yasasında öğrencilere sınıf atlama izni vermiştir. Bu politika, 1996 yılından beri uygulanmaktadır ve bu düzenleme ile üstün yetenekli öğrenciler olağanüstü akademik başarılarıyla ilkokula erken yaşlarda başlayabilmektedir. Bütün okulların, dikkatli bir değerlendirme ile velilerle bir mutabakata

vararak hızlandırma için karar verme yetkisi vardır (Lee, Cho ve Lee, 2006). Ayrıca üstün yetenekli öğrencilere normal okullarda zenginleştirme programları sağlanmaktadır. Okul sonrası saatlerde fen, matematik, müzik, dans, yabancı diller ve sanat gibi çeşitli alanlarda zenginleştirme programı sunulmaktadır (Cho ve Kim, 2003).

2000 yılında; Üstün Yetenekli Öğrencilerin Eğitimini Geliştirme Kurulu (The Gifted Students Education Promotion Act) kurulmuştur. Aynı yıl çıkarılan “Üstün Yeteneklileri Teşvik Kanunu (The Revision of the Gifted Promotion Act)”, ekonomik olarak dezavantajlı üstün yetenekli öğrencilerin özel eğitsel ihtiyaçlarını karşılamak için üstün yeteneklilere yönelik programları desteklemiştir (Jeong, Seo, Kim ve Kang, 2006). Böylelikle sosyo-ekonomik haklardan yoksun üstün yetenekli çocukları belirlemek ve eğitmek için 1800’den fazla öğrencinin katıldığı bir program başlatılmıştır. Bu öğrenciler, standart testler yoluyla değil, eleştirel düşünme testleri aracılığıyla seçilmiştir.

Tablo 6

Güney Kore’de Üstün Yeteneklilerin Eğitimine Yönelik Sayısal Veriler (2012 Yılı)

Kurum Türü	Adet	Toplam Öğr. Sayısı
Üstün Yetenekliler Okulu	4	1147
Fen Lisesi	17	4320
Üstün Yeteneklilere Yönelik Özel Sınıflar	3521	64.283
Üstün Yeteneklilere Yönelik Merkezler (İl Eğitim Ofisine Bağlı)	357	34.447
Üstün Yeteneklilere Yönelik Merkezler (Üniversite Bünyesinde)	61	8644
Toplam	3960	112.865

Kaynak: Bakioğlu ve Levent, 2013, “Suggestions for Gifted Education in Turkey”, Journal of Gifted Education Research, 1(1).

Güney Kore’de üstün yeteneklilerin eğitiminde dört farklı türde olmak üzere çoklu bir model uygulanmaktadır. 2009 yılında nüfusu 50.062.000 olan bu ülkede, 2012 yılı itibariyle 112.865 üstün yetenekli öğrenciye devlet tarafından özel eğitim imkânı sağlanmıştır. Ayrıca Tablo 6’da görüldüğü üzere sadece üstün yeteneklilerin gittiği 4 adet resmi okul bulunmaktadır (Bakioğlu ve Levent, 2013).

h) Öğretmen maaşlarının yüksek olması

Çalışanların verimliliğini ve iş tatminini etkileyen önemli faktörlerden biri, yaptığı işin karşılığında alınan ücrettir. Güney Kore’de öğretmen maaşları pek çok ülkeye göre üst seviyelerdedir ve kıdem derecesine göre artış göstermektedir. Ayrıca öğretmen maaşlarının diğer üniversite mezunlarından fazla olduğu ülkeler yalnızca İspanya, Portekiz ve Güney

Kore'dir. PISA verilerine göre ülkeler arasında karşılaşma yapıldığında öğretmenlerin aldıkları maaşlarla öğrencilerin performansları arasında bir ilişki vardır (Süngü, 2012). Bunun yanında maaşların yüksekliği ile paralel olarak öğretmenlerin sürekli gelişimi zorunlu kılınmaktadır. Başka bir ifadeyle yüksek maaş beraberinde ekstra sorumluluklar da yüklemektedir.

Tablo 7

Bazı OECD Ülkelerinde Öğretmen Maaşları

Ülke	Öğretmenin Görev Yaptığı Kurum							
	İlköğretim				Ortaöğretim			
	Başlangıç Maaşı	10 Yıl Sonraki Maaşı	15 Yıl Sonraki Maaşı	En Kıdemli Öğretmen Maaşı	Başlangıç Maaşı	10 Yıl Sonraki Maaşı	15 Yıl Sonraki Maaşı	En Kıdemli Öğretmen Maaşı
İsviçre	53.599	67.942	-	83.105	61.437	79.032	-	94.038
Almanya	53.026	-	64.491	70.332	57.357	-	69.715	79.088
G.Kore	27.476	41.268	48.146	76.423	27.476	41.268	48.146	76.423
Avusturya	32.973	40.124	45.105	64.510	33.398	35.975	46.317	67.444
Hollanda	38.941	53.256	63.695	66.117	38.941	53.256	63.695	66.117
İrlanda	34.604	49.060	54.954	62.166	34.604	49.060	54.954	62.166
Japonya	26.031	38.665	45.741	57.621	26.031	38.665	45.741	59.197
Danimarka	43.461	48.616	50.332	50.332	44.710	58.347	58.347	58.347
Kanada	35.534	53.631	56.349	56.349	35.534	53.869	56.569	56.569
İspanya	39.693	43.222	45.689	55.603	40.308	43.945	46.479	56.536
A.B.D.	37.507	43.841	45.950	56.364	38.012	44.891	49.414	56.303
Portekiz	30.946	37.152	39.424	52.447	30.946	37.152	39.424	52.447
Fransa	28.653	33.970	36.159	52.090	28.892	34.209	36.398	52.352
Avustralya	34.746	49.144	49.144	49.144	34.746	49.144	49.144	49.144
Finlandiya	33.034	38.601	40.917	43.372	34.008	41.636	43.302	45.900
İngiltere	30.289	44.269	44.269	44.269	30.289	44.269	44.269	44.269
İtalya	29.418	32.588	35.922	44.059	29.418	33.380	36.928	46.060
OECD Ort.	30.216	37.213	39.934	48.177	31.348	38.899	41.665	50.119

Kaynak: "Education at a Glance 2013", adapted from OECD (2013)

Tablo 7'de öğretmen maaşları öğretmenin görev yaptığı kuruma göre (ilköğretim, ortaöğretim şeklinde) ve öğretmenin kıdemine göre (göreve yeni başlamış, 10 yıllık kıdeme sahip, 15 yıllık kıdeme sahip ve en kıdemli öğretmen şeklinde) incelenmiştir. Bu tabloya göre Güney Kore'de brüt öğretmen maaşı 27.476 ile 76.423 Amerikan Doları arasında değişmektedir. Bu ülkede mesleki deneyime bağlı olarak öğretmenlerin aldıkları ücretler yükselmekle birlikte öğretmen maaşları genel olarak OECD ülkelerindeki öğretmen maaşlarının üstündedir. En kıdemli öğretmen maaşlarına bakıldığında ise Güney Kore'de ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında görev yapan en yüksek kıdemdeki öğretmenlerin maaşlarının (76.423), OECD ortalamasının (50.119) çok üstünde olduğu görülmektedir.

5. Sonuç ve Tartışma

Gelişmiş ülkeleri incelediğimizde, kaynaklarının yer altı zenginlikleri olmadığını, en büyük hazinelerinin insan kaynağı olduğunu görmekteyiz. Bu ülkeler çağdaş ve iyi işleyen bir eğitim sistemi aracılığıyla kalkınmanın gerektirdiği sayı ve nitelikte insan gücü yetiştirir. Ekonomik kalkınma; üretimi artıracak teknolojinin gelişmesi, doğal kaynakların ve sermayenin en etkili şekilde kullanılması ile mümkün olabilir. Başka bir ifadeyle ekonomik kalkınmayı sağlayan en önemli etmenlerin başında eğitilmiş insan gücü gelmektedir.

Güney Kore, 1960'lerde dış yardıma muhtaç bir ülke durumundan 2005 yılından sonra dış dünyaya teknoloji transferi yapan ve ekonomik açıdan gelişmiş bir ülke hale gelmiştir. Güney Kore'nin kalkınmasında, 1962 ile 1997 yılları arasında "Ekonomik Planlama Kurulu" tarafından hazırlanan Beş Yıllık Ekonomik Kalkınma Planları'nın rolü büyüktür. Bu ilerlemenin altında yatan faktörler incelendiğinde, nitelikli insan gücü üreten eğitimin çok önemli yeri olduğu görülmektedir. Özellikle 1980'lerde başlayan eğitim reform hareketlerinin yansımaları, iş dünyasının ihtiyaç ve beklentilerini karşılayarak ekonominin itici gücü olmuştur.

Bilimsel araştırmalar, ekonomik göstergeler ile uluslararası öğrenci değerlendirme sınavlarından alınan sonuçlar arasında anlamlı bir ilişkinin bulunduğunu göstermektedir. Güney Kore, uluslararası öğrenci değerlendirme sınavları olan PISA ve TIMSS'de elde ettiği başarılarla dikkat çekmektedir. Bu ülkede öğrenciler; hayat boyu öğrenme anlayışını benimsemekte, iş başında öğrenmeyi hedeflemekte ve sınıftan daha çok teknolojik imkânlarla öğrenmeyi tercih etmeleri sayesinde ihtiyaç anında öğrenebilmektedir. Bununla birlikte Güney Kore'nin yaptığı ulusal değerlendirme sınavı olan CBAS'ın teknolojik yeterliliklere öncelik vermesinin temelinde de bu anlayış bulunmaktadır.

Eğitimde fırsat eşitliğini temel alan ulusal müfredat uygulaması Güney Kore'nin eğitimde başarılı olmasında önemli bir etkidir. 1987 yılı itibariyle ulusal müfredatta öğrenci merkezi bir anlayışın benimsenmesi, Güney Kore'nin ekonomik açıdan öne çıkmaya başlamasıyla paralellik göstermektedir. Bunun yanında Kore'nin eğitimde özellikle son 30 yılda elde ettiği başarıda inovasyon ve teknolojinin etkili kullanımının kritik rolü olduğu söylenebilir.

Güney Kore'nin dünya genelinde bir teknoloji devi olması ve eğitimde bilgi işlem teknolojilerinin kullanımındaki yaygınlık, eğitim sisteminin günden güne standart eğitim anlayışından uzaklaşarak çevrimiçi ortama aktarılmasını sağlamıştır. Geleneksel eğitim

savunucularının olumsuz görüşlerine rağmen Kore'deki uzaktan eğitim uygulaması toplum tarafından benimsenmiş ve pek çok probleme de çözüm getirmiştir. Bu problemlerin başında eğitimde fırsat eşitsizliği ve kalabalık sınıflar gelmektedir. Özellikle yetişkin eğitiminde benimsenen politika gereği Kore, hayat boyu öğrenmeye önemli destek vermektedir. Böylelikle toplumun eğitim seviyesi yükselirken paralel olarak iş alanındaki başarılar da artmaktadır.

Kaynaklar

- Abelmann, N., Kim, H., & Park, S. J. (2005). The Uneven Burden of Vitality: College Rank, Neoliberalism, and South Korea's "New Generation". Y.-K. Kim-Renaud, R. R. Grinker, & K. W. Larsen içinde, *Korean Education* (ss. 33-53). Washington: The Sigur Center Asia Papers.
- Aras, S., & Sözen, S. (2012). Türkiye, Finlandiya ve Güney Kore'de öğretmen yetiştirme politikalarının incelenmesi. *X. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi* (s. 1-9). Niğde: Niğde Üniversitesi.
- Arslanhan, S., & Kurtsal, Y. (2010). *Güney Kore inovasyondaki başarısını nelere borçlu? Türkiye için çıkarımlar*. TEPAV.
- Bakioğlu, A. & Levent, F. (2013). Üstün yeteneklilerin eğitiminde türkiye için öneriler. *Üstün Yetenekli Eğitimi Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 31-44.
- Bakioğlu, A. & Baltacı, R. (2013). Güney Kore Eğitim Sistemi. (Editör: Ayşen Bakioğlu) *Karşılaştırmalı Eğitim Yönetimi*, Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara.
- Cho, S. & Kim, H. (2003). Enrichment programs for nurturing creativity of the Korean gifted. *Gifted Education International*, 18(2). 153-163.
- Clauson, L., & Hatfield, R. (2011). The Educational System of South Korea. *AACRAO International Education Services*, http://handouts.aacrao.org/am11/finished/W0800a_L_Clauson.pdf adlı internet sitesinden 19.11.2013 tarihinde alınmıştır.
- EF (English First). (2013). English Proficiency Index-South Korea. <http://www.ef.com.tr/epi/spotlight/south-korea> adlı internet sitesinden 23.11.2013 tarihinde alınmıştır.
- Green, M., & Ferguson, A. (2011). *Internationalization of US Higher Education in a Time of Declining Resources*, Australian Education International, June.
- IGEME (Başbakanlık Dış Ticaret Müsteşarlığı İhracatı Geliştirme Etüd Merkezi). (2011). Güney Kore Cumhuriyeti Ülke Raporu. www.een.kso.org.tr/up/dene/Guney_Kore_ulke_raporu_2011.pdf adlı internet sitesinden 29.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- IMF (The International Monetary Fund). (2013). Republic of Korea and The IMF. <http://www.imf.org/external/country/kor/index.htm?type=9998> adlı internet sitesinden 25.11.2013 tarihinde alınmıştır.

- İpek, C. (2011). Güney Kore Eğitim Sistemi (Editör Ali Balcı), *Karşılaştırmalı Eğitim Sistemleri*. Ankara: Pegem.
- Jung, I., Wong, T., Li, C., Baigaltugs, S., & Belawati, T. (2011). Quality Assurance in Asian Distance Education: Diverse Approaches and Common Culture. *The International Rebvieuw of Research in Open and Distance Learning*, 12(6), 63-83.
- Kim, J. W. (2004). Education reform policies and classroom teaching in South Korea. *International Studies in Sociology of Education*, 14, 125-145.
- Kim, G. (2005). *Education policies and reform in South Korea (Human Development Network, Education)*. Washington, DC: The World Bank.
- Kim, E. (2007). The quality and qualifications of the teaching force in the republic of korea. In R. M. Ingersoll (Ed.), *A Comparative Study of Teacher Preparation and Qualifications in Six Nations*. <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED498318.pdf> adlı internet sitesinden 17.05.2013 tarihinde alınmıştır.
- Koo, S. (2008). The Role of Institutional Research in the Development of Open and Distance Learning: A Case Study from Korea National Open University. *Indian Journal of Open Learning*, 17(1), 7-23.
- KOSIS (Korean Statistical Institute). (2014). *Economically Active Population Survey*, <http://kosis.kr/nsieng/view/stat10.do> adlı internet sitesinden 18.02.2014 tarihinde alınmıştır.
- Kutanis, R. Ö., & Tunç, T. (2010). Güney Kore örgüt kültürü: Konfüçyanizm'in Etkileri Açısından Bir Değerlendirme. *Erciyes Üniversitesi İİBF Dergisi*, 35, 55-75.
- Kwon, O. N. (2004). *Mathematics teacher education in Korea*. Retrieved May 17, 2013, from: <http://matrix.skku.ac.kr/for-icme-11/ICME/cp9.pdf> adlı internet sitesinden 17.05.2013 tarihinde alınmıştır.
- Lee, J. (2002). *Education Policy in the Republic of Korea: Building Block or Stumbling Block?* Washington: School of Economics Seoul National University.
- Lee, M.-K. (2008). *The PISA Results and the Education System in Korea*. Korea Institute of Curriculum & Evaluation. http://www.isei-ivei.net/eng/evaleng/ponencias-ingles/educaiton_in_Korea_MKLEE.pdf adlı internet sitesinden 21.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- Lee, M., & Cho, S., & Lee, H. (2006). The effects of acceleration on the social and emotional adjustment in the colleges. *The Journal for Gifted Education*, 17(2). 56-73.
- Lee, J. (2002). *Education policy in the Republic of Korea: building block or stumbling block?* Washington: School of Economics Seoul National University.
- Lee, J. K. (2000). Main reform on higher education systems in Korea, *Revista Electronica de Investigacion Educativa*, 2(2), 61-76.
- Lee, M.-K. (2008). *The PISA Results and the Education System in Korea*. Korea Institute of Curriculum & Evaluation. http://www.isei-ivei.net/eng/evaleng/ponencias-ingles/educaiton_in_Korea_MKLEE.pdf adlı internet sitesinden 21.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- Levent, F. (2011). *Üstün Yetenekli Çocukların Hakları*. Çocuk Vakfı Yayınları, İstanbul.

- Lim, J. H. (2005). Class Reproduction and Competing Ideologies in Korean K-12 Education: A Critical Discourse Analysis on “School Collapse” Between 1999 and 2001 . Y.-K. Kim-Renaud, R. R. Grinker, & K. W. Larsen içinde, *Korean Education* (ss. 17-32). Washington: The Sigur Center for Asian Studies.
- MOE (Ministry of Education). (2014a). *Educational Administration and Finance*. http://english.moe.go.kr/web/1700/site/contents/en/en_0212.jsp adlı internet sitesinden 15.11.2013 tarihinde alınmıştır.
- MOE (Ministry of Education). (2014b). *Teacher Education and Qualifications*. http://english.moe.go.kr/web/1701/site/contents/en/en_0213.jsp adlı internet sitesinden 15.11.2013 tarihinde alınmıştır.
- NUFFIC (Netherlands Organisation for International Cooperation in Higher Education). (2013). “Country Module: South Korea”. The Hague: NUFFIC, <https://www.nuffic.nl/en/library/country-module-south-korea.pdf> adlı internet sitesinden 11.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- OECD. (2013). *Education at a Glance 2013: OECD Indicators*. OECD Publishing. <http://dx.doi.org/10.1787/eag-2013-en> adlı internet sitesinden 09.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- OECD. (2014). *PISA 2012 Results in Focus*. <http://www.oecd.org/pisa/keyfindings/pisa-2012-results-overview.pdf> adlı internet sitesinden 07.01.2014 tarihinde alınmıştır.
- QS. (2013). *World University Rankings 2013*. <http://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/2013> adlı internet sitesinden 15.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- Peuch, J. (2011). The educational system in South Korea : A case study. http://jpeuch.files.wordpress.com/2011/12/jonathan-peuch_the-korean-educational-system-in-globalization.pdf adlı internet sitesinden 08.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- Porter, C. (1998). *The Competitive Advantage of Nations*. New York. The Free Press.
- Seth, M. J. (2005). Korean Education: A Philosophical and Historical Perspective. Y.-K. Kim-Renaud, R. R. Grinker, & K. W. Larsen içinde, *Korean Education* (ss. 3-16). Washington: The Sigur Center Asia Papers.
- Süngü, H. (2012). Bazı OECD ülkelerindeki öğretmen maaşlarının karşılaştırmalı bir analizi. *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum*, 1(2), 21-45.
- TIMSS. (2013). International Database. <http://timssandpirls.bc.edu/timss2011/internationaldatabase.html> adlı internet sitesinden 17.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- UNESCO. (2010). *E-Learning in the Republic of Korea*. Moscow: UNESCO.
- WIPO (The World Intellectual Property Organization). (2012). *IP Facts and Figures*. http://www.wipo.int/export/sites/www/freepublications/en/statistics/943/wipo_pub_943_2012.pdf adlı internet sitesinden 17.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- Worldbank. (2012). *Public Spending on Education, Total (% of GDP)*. <http://data.worldbank.org/indicator/SE.XPD.TOTL.GD.ZS/countries> adlı internet sitesinden 17.12.2013 tarihinde alınmıştır.
- Yoo, C. & Winsor, R.D. (2009). The Changing Face of Korean Marketing Management. In C. Rowley and V. Yukongdi (eds.), *The Changing Face of Korean Management*. London: Routledge.

Yücel, C., Karadağ, E., & Turan, S. (2013). *TIMSS 2011 Ulusal Ön Değerlendirme Raporu*.
Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitimde Politika
Analizi Raporlar Serisi I.